

GÖMÖRI GYÖRGY

Nem lesz simeoni pillanat

Kötve hiszem, hogy akár a saját
életünkben, akár mások, fele-
vagy negyed-barátaink életében
eljöhet egy „simeoni pillanat”,
amikor felsóhajtánánk: „Uram,
bocsásd el szolgádat”, mivel
az meglátta már a csecsemőt,
a jövőendő Messiását. Valóban,
hogyan időzítenénk a „boldog” távozást?
Amikor majd az unokánk kisiskolás lesz?
Vagy megnősül a legkisebb fiunk?
Senki sem akar (ma még) 120 évig élni,
mégis hogyan készülünk fel a pillanatra,
amikor a szellem kilép az elhasznált
testből és nem hagy hátra mást, csak emlékeket,
pár fényképet, meg egy nevet két évszámmal,
egy szerény fatáblán, vagy egy szürke sírkövön.

Figyelmeztetés

Ha túl sok az *oligomer*
a fejedben, akkor ne merj
előre tervezni. Inkább
emlékeid gépbe diktáld,
s vedd papírra. Készülj fel az
élő-sírra. Olyan beszűkülő lésre,
amikor a test még élne,
de már szürkeállományod
szétrágja falánk magányod.